

SLOVENSKI NAROD.

Inhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če so oznanila jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnštvo naj se blagovljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo ujedino vabilo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne prenehca in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja na Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:
Vse leto ... gld. 15 — Četrt leta ... gld. 8-30
Pol leta ... „ 6-50 Jeden mesec. „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec,
30 kr. na četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto ... gld. 15 — Četrt leta ... gld. 4 —
Pol leta ... „ 8 — Jeden mesec. „ 1-10
Naročnje se lahko s vsakim dnevom, a hkrat se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oskrname na določeno naročilo.

Upravnštvo „Slovenskega Naroda“.

Odprava kolegnine.

Povedali smo že, da je učni minister baron Gautsch na pol obljudil odpravo kolegnine. Reči moramo, da je nas s svojo oblubo nekoliko iznenadil, kajti od njega bi ne bili pričakovali tega, ko je vendar bila za njegovega ministrovanja se šolnina na srednjih šolah jako povekšala. Mi Slovenci gotovo z veseljem pozdravljamo ministrovo oblubo, kajti večina slovenskih dijakov na vseučiliščih ni v najboljših denarnih razmerah. Akademično izobraznega razumuštvja pa tudi nimamo v izobilju in je zatorej želeti, da se omogoči mnogim slovenskim dijakom pohajati vseučilišča.

Pričakovali bi bili, da bodo zjednjena levica, ki tako rada naglaša svoje prizadevanje za povzdigo omike, ministerstvo namero z veseljem pozdravila. Toda zgodilo se je baš nasprotno. Levičarska glasila so se izjavila proti odpravi kolegnine.

Svoje nasprotovanje s tem utemeljujejo, da bi potem ne marali prihajati na vseučilišča avstrijska profesorji iz Nemčije, ker bi imeli ondu večje dohodke, ko kolegnina še ostane. To pa pač ne more biti noben povod, da bi se ne odpravila kolegnina. Profesorji, ki smo jih dobivali iz Nemčije, naših vseučilišč niso dosti povzdignili, samo mej dijaštvom so razširjali prusofilsko mišlenje. Plače profesorjem

se bodo povišale in gotovo odmerile v taki visočini, da bodo primerne njih poklicu. Sedanje razmerje tudi ni bilo tako posebno ugodno za profesorje. Nekateri so res imeli ogromne dohodke, ker so slučajno predaval také predmete, ki so bili dobro obiskani; na filozofiji fakulteti se pa nasprotno zopet nekateri bili omejeni skoro na svojo plačo, kajti njih dohodki od kolegnine so bili jedva imena vredni. Zato se pa baš nekaterim predmetom učenjaki niso marali posvečevati. Večkrat je bilo odločilno pri tem, za kakšen predmet se je kdo odločil, to, koliko da nese, ne pa veselje do stvari same. Da tako razmerje ni bilo v prid znanosti je pač vsakemu jasno.

Pa še nekaj družega je jemati v poštev. Vsled kolegnine so bolji profesorji tiščali le na dunajsko vseučilišče, kjer je veliko učencev, druga vseučilišča so se pa vedno morala zadovoljevati le s srednjimi močmi.

Sploh pa dandanes ni na tem ležeče, da morajo na visokih šolah biti baš najpri učenjaki za profesorje. Dandanes je vsakovrstno slovstvo tako razširjeno, da si dijak lahko popolni svoje znanje, četudi ni poslušal najboljšega profesorja. Dijak, ki pa veselja za znanost nima, pa tudi ne bode pri najboljšem profesorju posebno dosti pridobil.

Sicer je pa naravnost poniževanje naših vseučilišč, če se trdi, da le od tujih močij dobivajo svoj ugled. S tem avstrijski Nemci sami priznavajo v duševnem oziru neko inferijornost. Mi pa mislimo, da z znanostjo v naši državi še ni tako slabo, da bi bili popolnoma odvisni od Nemčije. Ako so pa avstrijski Nemci v tem oziru tako neplodoviti, bodo pa že druge narodnosti vzgojile sposobnih mož za višešolske profesorje.

Pomislišti je pa tudi, da stanje profesorjev na nemških vseučiliščih ni tako ugodno. Seveda na tistih vseučiliščih, ki so dobro obiskana, imajo res profesorji lepe dohodke, a koliko je pa slabo obiskovanih nemških vseučilišč. Bati so nam prav nič ni, da bi Nemci našim vseučiliščem odvzeli dosti učnih močij, še vedno jih bodo imeti dosti več nam oddati.

Sicer se pa nam dozdeva, da nemški liberalci se toliko ne boje, da bi vseučilišča ne dobila dobrih

profesorjev, temveč zajec tiči za drugim grmom Levica zastopa le interes premožnejših stanov, zlasti židov, to se kaže povsod. Premožnejši stanovi pa že zmorcejo kolegnino za svoje sinove. Da pa sinovi ubožnejših slojev ne pridejo na vseučilišče, to je pa jim po volji, da bodo jim odprte bolj vse službe. Sinovi bogatih ljudij navadno niso tako nadarjeni, kakor kmetski sinovi in bi le težko tekmovali z njimi. Levica bi rada, da pohajanje visokih šol ostane nekak privilegij za nekatere izvoljene stanove, kateri imajo kaj pod palcem, drugim naj se pa zapre hram znanosti, da ostanejo vedno helotje.

Državni zbor.

Na Dunaji, 27. februarja.

Tudi v poslanski zbornici se je danes uenel volilni boj in sicer pri volitvi v kvotno deputacijo. Velike stranke so si devet mandatov bratovsko mej seboj razdelile in sicer tako, da so dobili levicarji tri, Mladočehi, Poljaki in konservativci pa po dva mandata, dočim se je jeden mandat velikodušno prepustil manjšim strankam. Te so hotele kandidovati dr. Luegerja, a ker so levicarji, poljski in konservativni veljaki v privatnih pogovorih izjavili, da dr. Luegerja ne volijo, je ta umaknil svojo kandidaturo in priporočal dr. Steinwenderja, dočim je Dipaujeva stranka proglašila kandidatom dr. Ebenhocha. Volitev se je vršila po imenih. Prvi dve volitvi sta bili brez uspeha, pri ožji volitvi mej dr. Steinwenderjem in dr. Ebenhochom je bil izvoljen poslednji, k-ri so zanj glasovali češki poslanci.

Začetkom seje je odgovarjal domobrantski minister grof Welsersheim na razne interpellacije, potem pa se je vršila volitev v kvotno deputacijo. Izvoljeni so bili: levicarji: dr. Beer, dr. Menger in dr. Russ; Poljaka: Jaworski in Zaleski; konservativca: Klun in Zedtwitz; Mladočeha: dr. Kaizl in Janda ter končno dr. Ebenhoch.

Zajedno so se vršile dopolnilne volitve v razne odseke in so bili voljeni posl. Robič v proračunski odsek, posl. Višnikar v odsek za službeno pragmatiko, posl. Pfeifer pa v legitimacijski odsek.

Zbornica je potem nadaljevala razpravo o proračunske poglavji „srednje šole“.

Listek.

„Matica Slovenska“.

I.

Naše prvo literarno društvo, čigar za lansko leto izdane knjige se ravnomjer počasnemu napredku od leta do leta, tako glede kvalitete svojih knjig in njih števila, kakor tudi glede števila svojih članov, a to napredovanje se vrši le počasi in z nekako težavnimi koraki.

„Matica“ je imela v minolem letu 2713 članov, in sicer v ljubljanski škofiji 1288, v lavantinski 617, v goriški 260, v tržaško-koperski 199, v krški 137, v sekovski 43, v raznih drugih pa 169. V primeri z lanskim letom je število članov pač v vseh škofijah naraslo, a vsega skupaj le za 183 članov. Naprek je torej očiten, ali ta naprek je kaj majhen in neznaten in zadnji čas je, da se v tem oziru kaj spremeni. O uzrokih počasnemu napredku se čujejo različni nazori, mej drugimi tudi ne povsem krivični, da se srednji stan malo meni za književnost, a toliko je gotovo, da bi „Matica Slovenska“ mogla in morala imeti vsaj 10.000 članov.

Materijelno stanje „Matice Slovenske“ je vzhod primeroma pičemu številu njenih članov še dosti ugodno. Društveno premoženje se je tekom l. 1894. pomnožilo za 758 gld. 42 kr. in je koncem rečnega leta znašalo 58 006 gld. 90 kr., vrh tega ima društvo v oskrbi tudi Jurčič-Tomšičeve ustanove, katere glavnica je znašala koncem leta 3030 gld. 93 kr., in Knezovo ustanovo, katera je znašala koncem 1894. l. 30.430 gld. 7 kr. Delnice „Narodne Tiskarne“, katerih je Knez zapustil 37, se računajo v izkazu le po 50 gld., namesto po nominalni vrednosti 60 gld., dasi plačuje „Narodna Tiskarna 5% dividendo, namreč 3 gld. Kadar preide „Narodni dom“ v last „Matice Slovenske“ — na kar pa bo še kako dolgo čakala — bodo nje materialno stanje popolnoma utrjeno in bodo lahko delovala vse drugače nego sedaj, ko ima razmeroma majhne dohodke.

Toliko se nam je zdelo potrebno izpregovoriti o razmerah, v katerih se nahaja „Matica Slovenska“.

Za lansko leto je „Matica“ naklonila svojim članom pet knjig.

„Letopis“ obsega 385 stranij in prinaša različnih znanstvenih in občezanimivih spisov.

Strogoznanstven je spis L. Pintarja „Slovarski

in besedoslovni paberki“. Priobčene besede so vzete največ iz poljanskega narečja, priobčene so pa tudi besede iz drugih narečij. Pri vsaki besedi je povedano, kje se rabi in je razložen nje pomen, največkrat je dodana tudi etimologiška razlagta.

Ivan Steklasa je priobčil precej obširno, z vestno porabo vsega zgodovinskega materijala sezavljiv životopis slavnega vojskovede in — po Kobenclejvi smrti — deželnega glavarja Jurija Lenkoviča. Ta študija popisuje natančno in vestno vse življenje, bojevanje in delovanje Lenkovičeve, vse se slika hladno in trezno, kakor se pač more pisati o nemškem vitezu, ki je sicer na slovanski jugu igral veliko ulogo, katerega pa na narod ni vezalo nič.

Znamenito zgodovinsko razpravo je priobčil Jož. Apih „Ustanovitev narodne šole na Slovenskem“. Prvi del te po arhivnih virih spisane temeljite razprave je izšel v lanskem „Letopisu“. Letos se popisuje ustanovitev narodne šole na Primorskem, na Štajerskem in na Koroškem ter razvoj šolstva v dobi od ustanovljenja normalk do l. 1805. V tej razpravi se slika živo in mikavno, s kako kruto brezobzirnostjo so se trudili vsi državni faktorji, da ponemčijo naš narod, a tudi kako zelo nasprotuje

Posl. dr. Kraus je zahteval, naj se za učitelje in profesorje odpravi uniforma, naj se na Goranjem Štajerskem ustanovi več srednjih šol in priporočal pospeševanje ženskih šol.

Minister baron Gauthsch se je izrekel zoper to, da bi se prepustile ženske k višjim študijam in priporočal ustanavljanje višjih dekliskih šol, pač pa govoril za to, da bi se ženskam dovolilo polaganje mature in omogočila nostrarifikacija v inozemstvu pridobljenih doktorskih diplom.

Ko sta še poslanca Bendlin Pattai govorila o raznih šolskih rečeh, se je obravnavala pretrgala.

Koncem seje so posl. Karlon in tovariši samostalno predlagali premembro volilnega reda za Štajersko, posl. dr. Gregorčič in tovariši pa premembro volilnega reda za kmetske občine goriško-gradiščanske. Oba predloga sta se odzakala odseku za premembro volilnega reda.

Prihodnja seja, v kateri se bo glasovalo o celjski postavki, bodo jutri.

V Ljubljani, 28. februar.

Volilna reforma. Grof Badeni se je v zasebnem pogovoru izrekel, da vlada ne bodo privolila, da bi se volilni cenz dal pod varstvo dvetretjinske večine. Ministrski predsednik bi sam na sebi ne imel nič proti temu, a se boji, da se baš s tem razbije vsa volilna reforma. Levičarji so za to, a le če se volilni cenz ne zviša pod 5 gld., konzervativci pa samo, če se poniža na 3 gld., protisemitje, Mlađochi in še nekatere druge stranke so pa proti vsaki taki določbi. Vidi se torej, da baš v tem oziru vlada tako nasprotje, da se vsa volilna reforma utegne razbiti, ako se ta stvar začasno ne spravi z dnevnega reda. Levica bodo najbrž odjenjala od svoje zahteve, ker bode videla, da se vlada ž njo ne ujema. Predlog, katerega je stavil Dipauli, že sam na sebi spravlja volilno reformo v nevarnost.

Volilna reforma in Badeni. V odseku za volilno reformo grof Badeni ni posebno prijavno govoril s poslanci. Rekel je jim, da naj hite s svojimi posvetovanji, kajti on nima časa pa tudi ne dobre volje, da bi tako dolgo prihajal v odsek, kakor je Windischgrätz. Posebno je pa levici dal razumeti, da naj ne dela sitnosti s predlogi glede volitvenega cenza, kajti drugače bode on državni zbor kar razgnal. Levica je bila močno poparjena. Tako po odsekovih seji so se sešli levičarski vodje v posvetovanje in baje sklenili, da glede zavarovanja volilnega cenza ne bodo vlasti delali nobenih težav. Glasovali bodo za volilno reformo, če se tudi na njih želje ne bodo oziralo.

V Bolgariji je stranka, kateri tudi ni mogoče ustreži. Radikalna stranka, kateri je glasilo „Mlada Bo'garija“ je napadala poprej kneza in vlado, ker se ne spravita z Rusijo in hvalila rusko politiko; sedaj, ko se je knez spravil z Rusijo, pa napada kneza in Rusijo. Cankovci se z vlado nikakor še niso popolnoma sporazumeli. To se kaže sedaj, ko bodo nekatere dopolnilne volitve za sobranje. V Sotiji je vladna stranka postavila dva svoja kandidata, nekdanji rusofili pa kandidujejo Cankova in Nikolajeva. Cankov bi menda zopet rad ministerski predsednik postal, zato se pa z vlado noče popolnoma

preprosti narod v svoji nevednosti šolskemu pouku. Kdor prečita to razpravo in vidi, kako minimalne uspehe je dosegla germanizacija, tega prešine upanje, da prestane naš krepki in zdravi narod na Koroskem in na Štajerskem tudi sedanjo dobo germanizacije. Razprava prof. Apicha je velike znanstvene, a tudi politične vrednosti in spada mej najodličnejše in najtemeljitejše historične monografije, kar jih imamo v naši književnosti.

Marljivi preiskovalec slovenske književnosti in slovenskega jezika dr. Oblak je priobčil spis „Drobiz iz starejše književnosti slovenske“. V tem spisu analizuje literarnozgodovinsko in jezikoslovno dve protestantski knjige: „Agendo“, katera je izšla l. 1585. v Wittenbergu, ter po Dalmatinovem l. 1584. izdanem molitveniku v Celovcu l. 1784. izdani ponatis. Ta ponatis je jedina slovenska protestantska knjiga iz 17. in 18. veka, in priča, da se do konca minolega stoletja Slovenci v gorskih vaseh okoli Podkloštra niso iznevertili slovenski protestantski književnosti. Jedini doslej znani izvod tega molitvennika je dobil dr. Oblak od podklošterskega učitelja Corriaryja. Molitveniku je prišita rokopisna pesmarica, katera je prepisana iz Dalmatinove pesmarice, izdane l. 1584. Jezik je mešanica podklošterskega

sprijazniti. Politični prepiri mej strankami se bodo torej nadaljevali, kakor so se dosedaj. V Bolgariji je preveč mož, ki bi bili radi politični voditelji. To je bilo vzrok, da se nobena vlada razen Stambulovljeve ni mogla dolgo držati.

Položaj na Kreti se hujša. Umori iz osvete se množe. Turška oblastva pa pri preiskavah jako pristranski postopajo. Če je umorjen kak mohamedan, se hitro zapre več kristianov, seveda mnogo po nedolžnem, vrši se stroga preiskava in krivci se ostro kaznujejo. Če je pa umorjen kristjan, se pa oblastva dosti ne zmenijo. Krivcev navadno ne dobe. Če jih pa dobe, jih pa jako malo kaznujejo. Sodi se, da turška oblastva nalašč izzivljajo kristijane k moritvam in maščevanju, da dobe povod za pomnoženje vojske na Kreti. To je pa posebno neljubo Grški, ki vedno na to gleda, da bi porabila kakene rede v Turčiji, da zasede Kreto. Če bode pa na Kreti dosti vojakov, pa Grki ne bodo mogli prisvojiti si tega otoka. S pogumnoščjo se namreč sedanji Grki ne odlikujejo. Grška vlada se je pritožila pri turški zaradi pristranskega postopanja turških oblastev na Kreti. Seveda se v Carigradu za grško pričo ne bodo dosti zmenili.

Italijani v Afriki. Jako nezadovoljni so v Rimu zaradi neuspehov v Afriki. Vlada seveda izvraca vso krivdo na generala Baratierija, katerega so lani toliko hvalili zaradi njegovih vojnih zmožnosti. V resnici pa ne zadeva vsa krivda poveljnika v Afriki, temveč tudi italijansko vlado, ki ni pravočasno poslala dovolj vojakov v Afriko. Vlada ni bila jedina v tem, se li naj nadaljuje vojevanje ali ne. Vsled tega pa Baratieri ni mogel izkoristiti svoje zmage. Sedaj pojde v Afriko general Pelloux, jeden najboljših italijanskih generalov, da prevzame italijansko poveljništvo. Če bode sprememba glavnega poveljništva ugodno uplivala na daljši tek vojne, je dvomljivo. Pelloux ne pozna tako dobro afriških razmer, kakor Baratieri. Ko se bode z razmerami seznanili, pa utegne biti že vse prepozno. V vojaških krogih v Rimu se govori, da bode treba v Afriko poslati še 50.000 mož.

Egiptsko vprašanje bodo baje kmalu vznemirjevalo diplomatske kroge. Sultan je baje pozval angleško vlado, da naj se natančno določi, kakšno o stališču imajo Angleži v Egiptu. Namen temu pozivu je gotovo, narediti konec sedanju angleškemu gospodstvu ob Nilu. Sultan pa tega ni storil na svojo pest, temveč v sporazumljenu z Rusijo in Francijo. V Londonu se sedaj kesajo, da si niso poskrbeli kakne zvezze, da bi mogli se upirati francoskemu in ruskemu uplivu, ki Angliji povsod ško duje. Nekateri časopisi že priznavajo, da je vlada jako nespatmetno postopala, da ni se bolj približala trodružnemu zvezu in da je zaradi malostnih stvari se sprla z Nemčijo. Seveda naščuje se angleška sebičnost. Anglija bi bila vedno rada, da jo podpirajo druge države, a sama ni marala nobene podpirati.

Dopisi.

Iz poljanske doline, 26. februar.

Ne-popisno veselje zavladalo je v celi naši dolini in gotovo tudi v Škofji Loki vsled telegrama v „Slovenskem Narodu“ z dne 22. t. m. glede zgradbe železnice iz Loke do Divače. Še jedenkrat se tem

narečja in jezika protestantskih pisateljev. Bog ve koliko jednakih dragocenosti so netolerantni ljudje po kmetih že zasledili in uničili. Apeliramo zlasti na duhovnike in učitelje, naj skrbno zbirajo, kar je le še historične vrednosti in dopošljejo našemu muzeju.

„Neizdana Vodnikova pesem“ je naslov razpravici, katero je priobčil dr. K. Strekelj. Našel je to pesem v rokopisu Vodnikovih pesmi, katerega je iz ostaline M. Kastelca kupila „Slovenska Matice“. Ta pesem dosedaj ni bila objavljena in dasi nima umetniške vrednosti, je vendar prav, da se je natisnila, saj jo je zložil naš prebuditelj Vodnik.

Vrsto objavljenih razprav zaključuje „Bibliografija slovenska“. Sestavlja jo R. Perušek, kako veste in zanesljivo, a dobrega utisa ne naredi, saj je žalosten svedok, da se v nas producira razmeroma malo dobrih knjig, takih, ki bi imele trajno vrednost.

Celih sto stranih obsega „Ljetopis Slovenske Matice“. Vsa čast gospodu sestavljalcu E. Lahu, a po naši sodbi bi bila lahko „Matica“ bolje obrnila denar, kateri je izdala za to poročilo, kajti zdaj še ni čas pisati društvene zgodovine, sicer se pa poročila o odborovih sejah itak objavljajo v časnikih.

potom prosijo vsi čestiti gospodje kranjski državni in deželniki poslanci, da se krepko potegujejo za imenovanje proga. Kakšne dobre in važnosti nasproti projektovanim progam Trbiž Gorica in Jesenice Gorica, ekscelenca baron Žvegelj, toraj nasprotnik naše itak prepotrebne proge, nič posebnega ni mogel nasprotovati; isto tako ni gosp. župnik Ažman kot zastopnik občin radovljškega okraja niti besede znil, ter samo proti naši progi glasoval. Ker se je visoka vlada odločila za progę čez Ture, torej izostane proga Celovec-Borovlje-Tržič-Kranj. Opozorimo pa naše čestite gospode državne in deželne poslance, da se oni potegnejo za železnico skozi našo dolino, posebno pa da opozorijo visoko vlado, da se mesto železnice skozi Ljubelj lahko in cen izpelje veliko lepša proga in sicer Judenburg na Zgornjem Štajerskem in Ljubljana, in sicer potom zgradbe lokalnih železnic. Od teh prog so itak že zgrajene proge Ljubljana Kamnik Celje Velenje in Spodnji Dravobreg Wolfsberg. Proga Velenje Spodnji Dravobreg prične se letos graditi. Potem se imata še zgraditi progi Kamnik-Gornji Grad-Velenje, ali Domžale-Vransko in konečno Wolfsberg Judenburg, ter dodelana bo tem potom proga Judenburg-Ljubljana, katera bi bila eminentne važnosti za Trst, katera bi dolgo pot iz Ljubljane preko Trbiža, Beljaka, Glandorfa in Judenburga zdatno skrajšala, ter posebno za Ljubljano imela to prednost, da bi Ljubljani ne škodovala, kajti vse potniki in vse blago iz severnih avstrijskih krovov vozili bi se z Judenburga po veliko krajski poti v Ljubljano in od tod v Loko in po novi progi skozi našo poljansko dolino v Divačo in od tam v Trst. Da se omenjena proga doseže, bi moralna Ljubljana skupno z mestom Judenburg, Wolfsberg in Spodnji Dravobreg potrebne korake storiti, posebno pa še one poslanke skusiti pridobiti za to progo, kateri se še do sedaj zanemarju za druge proge. Glede na gotovo bodočo zgradbo omenjenih normalnotirnih lokalnih prog, se torej cenó izvede proga Judenburg Ljubljana in je potem kot nadaljevalna železnica proga Loka-Divača najpripravnejša in se lahko trdi, osigurjena.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 28. februar.

— (Nadvojvoda Albreht Salvator †) Sinoči je v Bolcanu na Tirolskem umrl nadvojvoda Albreht Salvator, sin l. 1892. umrlega nadvojvode Karla Salvatorja in nadvojvodinje Imakulate Clementine. Umrl nadvojvoda se jerodil dne 22. novembra 1871 v Stari Boleslavu in bil ritmojster pri husarjih. S cesarsko rodovino žaluje vse prebivalstvo.

— (Čudni patroni) vihté sedaj v „Slovenčevem“ uredništvu svojega uma svetle meče; pišejo tako klaverne notice, da pride čitatelj nehoté na misel: vse uredniki so postali asketi, posté se, da se je že znižala cena živil, in vsled tega so jim opešale moči. Sinoči pravi „Slovenec“, da smo si sami zmisili trditev, da se je kanonik Klun pred volitvijo rogal Koblarjevi kandidaturi. Kako pa more to „Slovenec“ vedeti? Kanonik Klun je na Dunaji, naša notica je bila natisnjena v predvčerajšnji številki, do včeraj je torej g. Klun ni mogel dementovati, „Slovenec“ sam pa vendar ne more vedeti, kaj je Klun govoril in kaj ne. Ko bi gosp. kanonik Klun sam dementoval našo vest, smo pripravljeni povedati ime tistega, vprito katerega se je kanonik Klun rogal Koblarjevi kandidaturi. Dalje pravi „Slovenec“, da imajo povsod liberalne stranke za parado tudi kakega duhovna kot poslanca, ki pa seveda deluje popolno v zmislu stranke, ki ga zlorablja v svoje namene“ — ter vzdihuje bolestno „Žalostno a resnično“. Kako je drugod, nas nič ne briga, v zmislu narodne stranke bo deloval g. posl. Koblar, ko se bo držal programa, sklenjenega na shodu slovenskih in hrvaških poslancev l. 1890. in programa, sklenjenega na shodu zaupnih mož — katerima programoma ne morejo gospodje nasprotniki čisto nič očitati. Sicer pa so Slovenčevci šele dan pred volitvijo spoznali, da bode narodna stranka imela posl. g. Koblarja le za parado. Spoznali so to vsled pritiska gosp. kanonika Kluna in drugih. Kanonik Klun bi bil še podpiral g. Koblarja kandidaturo, da je ta hotel vstopiti v Hohenwartov klub, „katoliško-narodna“ stranka pa je bila iz začetka tudi ž njo zadovoljna in je že sklenila, da ne postavi nobenega protikandidata, dokler nista kano nik Klun in Povše začela rogoviliti. Sicer pa si dovoljujemo vprašanje: kdo pa je prav za prav proglašil kandidaturo g. Jelovška? Na oklicu je podpisana „Osrednji volilni odbor kat.-narodne stranke“. A

zunanji člani tega odbora niso bili povabljeni k nobeni seji, nihče jih ni nič vprašal, tako da stranka g. Jelovška niti kandidirala ni, nego so to storili le nekateri posamniki ter zlorabili ime osrednjega volilnega odbora.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Jutri se bode v tretjič pela Gounodova opera „Faust“, v torek pa se bode prvič na našem gledališči igral Shakespearev „Otello“.

— (Slovensko gledališče.) V celoti je bila sinočna repriza prekrasnega „Fausta“ na isti umetniški višini kakor premijera in je bil kakor je pri takih operah pač ob sebi umevno uspeh velikansk. V posamičnostih so bile nekatere reči dosti boljše in uglejenejše, kakor pri prvi predstavi, nekatere pa ne tako dovršene. To so posledice hipne indispozicije ali slučaja, katere nikakor ne smejo uplivati na sodbo o celi predstavi, zakaj take malenkostne hibe se primerijo tudi na prvih opernih gledališčih in to pri vsaki predstavi. Idealna opera predstava, pri kateri bi bilo vse do najmanjše malenkosti dovršeno, je sploh nemogoča. Svoji sodbi o solistih in o zbornu, katero smo izrekli po premijeri, nimamo ničesar dodati. Pred vsemi sta se odlikovala gosp. Ševčikova in gosp. Nolli, katerima je občinstvo pri odprtih sceni plesalo, kar bi bila sicer tudi gosp. Vašiček v drugem dejanju in Purkrabek v tretjem dejanju v polni meri zaslužla. Jako lepo je tudi gosp. Polakova pela in tudi gosp. Jungmanova je iz svoje male in jako nehvaležne uloge tako kot pevka kakor kot igralka storila vse kar je bilo mogoče storiti.

— (Slovenski popotni listi.) Včeraj smo poročali, da je neki tržaški Slovenec pri postojinskem okr. glavarstvu zahteval slovenski potni list in da mu je na to zahtevo dolični uradnik odgovoril, da ga dobi, „kadar bode Pivka nazaj tekla“. Včeraj še nismo verjeli, da je to resnično, zato smo se sklicevali na „Edinost“ ker se nam je zdelo nemogoče, da bi si dovolil nižji uradnik tako kršenje ustavnega zajamčene ravnopravnosti, a danes ne dvomimo več. Iz verodostojnega vira smo izvedeli, da tudi pri drugih okrajnih glavarstvih na Kranjskem ni dobiti slovenskega popotnega lista, izdajajo se samo nemški in isto tako se godi pri mestnem magistratu v Ljubljani. Lani je dolični gospod, kateri nam to poroča zahteval pri magistratu slovenski potni list (pas), a ni ga dobil in sicer — kakor se mu je pozneje povedalo — zategadelj ne, ker je prepovedano, izdajati slovenske potne liste in ker magistrat dobiva samo nemške knjižice, najbrž, da bi ne prišel v skušnjava. Kolikor nam je znano, se izdajajo na Češkem tudi češki, v Gališki poljski, na Primorskem tudi laški potni listi, torej je samo na Kranjskem zabranjeno izdajati slovenske potne liste. Radi priznamo, da nastanejo popotniku, ki hodi po Angleškem, Francoskem, ali Nemškem večje sitnosti, ako ima samoslovenski potni list, kakor če ima nemški potni list, in zato bi tudi nič ne ugovarjali, ako bi se izdajali dvojezični potni listi, kakor na Madjarskem in na Hrvatskem. Princip ravnopravnosti pa se mora na vsak način varovati in zato prosimo poklicane zastopnike naših interesov, naj se o stvari informirajo in potem store na pristojnem mestu primerne korake.

— (Slovenski stenski zemljevidi.) Z ozirom na včerajšnjo novicejavljamo, da izide slovenska „Avstro-Ogerska“ v dveh mesecih in „Polutke“ morda še pred početkom drugega šolskega leta. Potem bo sledila „Evropa“, „Palestina“ itd.

— (O gospodu primariju dr. Šlajmarju) se je danes raznesla govorica, da je umrl. Vprašali smo brzjavno tasta dr. Šlajmarja, gospoda dr. Vidriča v Zagrebu in dobili odgovor, da se dr. Šlajmer dobro počuti in da je danes že vstal. Naj bi odlični in tako splošno člani zdravnik kmalu okreval.

— (Klub slov. biciklistov „Ljubljana“) Šteje si v dolžnost glede na novice v „Slovenskem Narodu“ štev. 47. z dne 26. t. m. opozoriti, da se njegovi člani, kar se tiče vožnje po mestu, strogo drže svojega oblastno potrjenega voznega reda, kateri jim naravnost strogo prepoveduje podenje po ulicah. Tudi se ne slišijo od strani občinstva prične o članih „Ljubljane“, kar je poleg tega, da ne prihajajo v kolizijo z redarstvenimi organi, najboljši dokaz, da vožnja po biciklih v Ljubljani ni tako pretirana, kakor se sodi od nekaterih strani. Da je potreba točnega bicikliškega reda, razvidi lahko vsak, kdor količaj pozna tako vožnjo, ali upoštevati bi imel ta vozni red v prvi vrsti kole-

sarje-divjake, kar je samo po sebi umevno, kajti, ako so klubovi člani vezani na svoj vozni red, morajo biti tudi za nečlane gotove oblastvene določbe veljavne. Konečno pa ne kaže z ozirom na malo število biciklistov v Ljubljani sestaviti morda kakšen vozni red po velikomestnih vzorcih, kar naj blagovolijo tudi jemati v obzir pristojni faktorji.

— (Krošnjarstvo v Ljubljani) je v škodo domači trgovini kako razširjeno, čeravno mestna policija v tem obziru precej strogo postopa ter dovoljuje vnanjim krošnjarjem krošnjariti v Ljubljani le po par dni. Pretečeno leto podelil je magistrat ljubljanski le 4 osebam krošnjarsko pravico ter jo podaljšal 2 osebam; vidiral pa je krošnjarsko pravico 168 krošnjarjem. Največ krošnjarjev (mej temi mnogo židov) prihaja v Ljubljano iz Ogerske, od koder jih je prišlo leta 1895. v Ljubljano 33.

— (Izpred porotnega sodišča.) Včeraj vršili sta se pri tukajšnjem porotnem sodišču zopet dve obravnavi. Pri prvi obravnavi bil je obtožen 25letni kmetski fant Gregor Butalič iz Tunjic pri Kamniku hudodelstva uboja. Obtoženec je imel že nekaj let znanje s posestnika Tomažem Golobom ženo Marijo ter te zveze ni pretrgal, čeravno ga je župnik Tunjški zaradi tega z lece javno grajal. Dne 22. septembra lani šla je Marija Golob s poldrugom leta starim otrokom in deklo svojo k neki šivilji v Perovo, za njimi pa je prišel po dogovoru tudi Butalič. Tomažu Golobu sporočilo se je o tem; podal se je torej takoj v Perovo ter našel tam svoje ljudi, a tudi Butalič, ki je ravno odhajal. Oštrel je ženo in deklo, potem so pa vsi skupaj odšli proti Kamniku. Oglasili so se v dveh krčmah, a povsodi sledil jim je Butalič ter izzival Golob, ki pa ni reagiral na to. Še le, ko so prišli do Golobove hiše, kjer jih je Butalič že pričakoval, rekel je Golob: „Zdaj pa le pojdi domu, da ti bo ta stara nos umila“. V tem hipu skočil je Butalič proti Golobu in mej tem, ko je le-ta dal otroka, katerega je nosil na desni roki, dekli Ivani Žlebir, zabodel ga je Butalič z nožem večkrat zaporedoma v prsa, roko in hrbet ter potem zbežal. Golob stopi za njim, a v bližnjem trenotku omahne. Žena in dekla spravili sta ga v hišo, kjer je umrl še isti večer. Zdravniška izvedenca sta izrekla, da je Golob skravel vsled tega, ker mu je bila prerezana žila odvodnica na levem komolcu. Obtoženec priznava deloma sam svoje dejanje, ki je tudi po pričah dokazano. Sodišče odsodilo je Butaliča na osem let težke ječe, poostrene z jednim postom mesečno in trdim ležiščem v temni celici dne 29. septembra vsakega kazenskega leta. — Pri drugi obravnavi bila je bivša dekla odvetnika dr. Šušteršča, Pavlina Špendal, obtožena hudodelstva tativine, a porotniki zanikali so krivo z 10 proti 2 glasom in sodišče jo je vsled tega od obtožbe oprostilo.

— (Iz Škofjeloke) se nam piše: Ne moremo zamolčati svojega veselja glede izida državnozborske volitve. Verujte, da poznaino našega gosp. Koblarja kot vrlega, za naš narod povsem vnetega moža in volili smo ga iz lastnega prepričanja in vkljub tih nasprotiški agitaciji. Pokazali smo z lepo večino, da v naših prsih bije še vedno močnejši staro slovansko srce, da smo vredni biti učenci naših aposteljnov sv. Cirila in Metoda, ki sta označevala našemu narodu le mir in ljubezen; pokazali so škofjeloški volilci, da se ne ustrašijo nobenega pritiska, ako se gre za lepo narodno pravično stvar. Jedno željo smo pač imeli, namreč, da bi nas naš prečastiti gospod poslanec vidiel in slišal po volitvi, kake zdravice so se napisale njemu s kupicami pristnega „Dolenčka“. — (Sledi podpis raznih volilcev.)

— (Iz Postojine) se nam poroča, da se je dne 25. t. m. vršila tam kako zanimiva obravnavava zoper g. župnika Torkarja iz Košane. Tožil ga je g. nadučitelj Rustja zaradi žaljenja časti. Prič je bilo klicanih nad 40. Ta župnik in njegove kuhanice imajo namreč to lastnost, da grenijo življenje vsakemu učitelju, kateri je še tam služboval. Mnogo imel je svoje čase pretrpeti g. Bozija, potem g. Judnič, a oba sta se raje umaknila, sedaj pa je g. Rustja temu župniku vendar prišel do živega, kajti g. Torkar obsojen je bil na 50 gld. globe in v povrnitev troškov, kateri znašajo gotovo nad 200 gld. Tožnika zastopal je g. dr. Treo, a g. župnika g. dr. Deu. Delegirano je bilo sodišče ljubljansko in sta prišla v ta namen sem dva gg. uradnika iz Ljubljane. Postojinčani so o tej priliki izumili dovtip, da sta 25. t. m., ko je bila silna burja in mraz, dva zmrznila, in sicer gg. Jelovšek in Torkar. — e —

— (Iz Rovt pri Logatcu) se nam piše 26. t. m. Po naših hribih imamo že od zadnjega četrtka silno burjo, mraza — 7°. Zadnja dva dneva je strašno medlo. Zamedlo je vsa pota sosebno pa ceste. Ves promet je ustavljen. Da bi nam cestni odbor le

kmalu dal sneg po glavni cesti preorati! — Prosim! Po nekaterih krajinah so veliki zameti. Šola je prazna že od sobote. — Naša posojilnica prične poslovati dne 1. marca. Vožne pošte smo silno potrebni. Lani nam je bila odbita — letos, če Bog da nam bo sigurno dovoljena. Več o tem kasneje!

— (Dve novi planinski koči) namerava „Savinska podružnica“ postaviti letos: Gornje-graško na Smrekovcu (1470 m) na Menini Planini pri Gornjem Gradu in Mozirško na Golčki Planini (1500 m) nad Mozirjem. Z obeh vrhov, do katerih je le 3 ure hoda iz Gornjega Grada, oziroma iz Mozirja, je krasen razgled, in koči bosta zategadelj prav zelo ugajali tudi ondotnim letovičnikom.

— (Karol Geiger) umrl pravnik na Dunaju, je bil po končanih srednješolskih študijah leta dne 19. korektor v neki tiskarni. Teško se boreč za svoj obstanek, pisar je pri dunajskih odvetnikih ter se hkrati pripravljal, da za II. drž. izpit. Bil je sočudnik „Vesne“ in „Delavca“. Pri pokopu so mu peli „Slovenjani“ in srbski „Zoraši“ žalostinke. Poleg vencev sorodnikov in koleg položili so na krsto tudi dunajski socijalni demokratje krasen bel venec z rudečimi trakovi in napisom „Zadnji pozdrav svojemu zvestemu sobritelju“. Udeležba pri pokopu je bila ogromna. Naj v m. p.! — r.

* (Ljubezni sorodniki) Iz Sarajeva se poroča: 20 let stari krojač Ahmed Skender v Hubijar Aga-Mahali si je z veliko pridnostjo prišel 600 gld. Ta denar je spravil njegove sorodnike v veliko izkušnjava. Ugibali so dolgo, kako bi se mogli polasti tega denarja, končno so se odločili za tako radikalno sredstvo. Oje krojačev in trije njegovi sinovi so bogatega brata vkljenili in ga zaprli v klet, kjer so ga na razne barbarske načine trpinčili, v tem pa zapravljali njegov prihranjeni denar. Siromašni dečko je ležal v kleti od septembra. Selete dni je jednega svojih bratov-napadalcev pregorril z raznimi obljudbami, da mu je pomagal uteči. Policija je ljubezni sorodnike koj zaprla, trpinčenega fanta pa poslala v bolnico. Denar njegov pa so sorodniki zapravili, še predno je fant utekel.

* (Stekle lisice) Okoli Dunajskega Novega Mesta se množe stekle lisice tako, da je prebivalstvo v vednem strahu. V Emmersdorfu in v Brumu so štiri stekle lisice prišle po dnevi na dvorišča nekaj kmetov, v Miesenbachu so sina nekega posestnika napadle in hudo ogrizle, sploh pa prihajajo po dnevi brez strahu v vasi in napadajo ljudi in živali.

* (Sic transit gloria) V Parizu je te dni pri nekem požaru zgorel fijakarski konj. Ta konj je bil nekdaj znan po vsem Francoskem, bil je najpopulnejši konj v Parizu, videl nebroj krasnih vojaških revij in v ljudskih pesmih se je prepevala njegova slava. „Tunis“ se je zval ta konj, ki je v časih svoje slave nosil na svojem hrbitu „upanje Francije“ — generala Boulangerja.

Brzojavke

Dr. Ante Starčević †.

Zagreb 28. februarja. Vodja stranke prava dr. Ante Starčević je danes zjutraj ob 3. uri 20 minut po dolgi in mučni bolezni umrl.

Dunaj 28. februarja. Poslanska zborica je danes končala razpravo o proračunske poglavji „srednje šole“. Govorili so poslanci Wassilko, Začek in Sokolowski, poročevalec dr. Beer se je odpovedal besedi. Na predlog posl. Morreta se je glasovalo po imenih. Za proračunske poglavje s celjsko postavko vred je bilo oddanih 141 glasov, proti poglavju 108. Celjska postavka je torej vzprejeta. Zanjo so glasovali vsi slovanski poslanci, vsi konservativci in člani Dipaulijevega kluba. Ko je Kaltenegger glasoval pro, so levičarji kričali „Halo“, nacionalci pa so začeli razgrajati. Zoper postavko so glasovali tudi vsi protisemitje, na čelu jim Lueger in Liechtenstein, ter vsi italijanski poslanci.

Dunaj 28. februarja. Pri včerajšnji občinski volitvi so zmagali protisemitje v vseh okrajih. Od zadnje volitve so pridobili blizu 2000 glasov.

Dunaj 28. februarja. Ministerstvo unanjih del se je začelo pogajati z bolgarsko vlado glede avstrijsko-bolgarske trgovinske pogodbe.

Beligrad 28. februarja. Znani general Lešjanin je umrl.

London 28. februarja. „Times“ javlja iz Carigrada, da raznašajo z revolverji oborenji agentje revolucionarne spise, da pa je vlada policiji prepovedala jih prijeti, ker bi eventualen boj mogel imeti velikih posledic.

Poslano.*)

Pred kratkim bil je v „Slov. Narodu“ dopis z Bleda o zadevi tukajnjega ognjegasnega društva. Gosp. Anton Hudovernik, kot načelnik, naznačil je dne 19. januarja t. l. svoj odstop (odstopil pa še danes ni). Da še do danes bivši načelnik ni našel pri društvu nobenega sposobnega, da bi mu izročil načelnikova opravila in tudi radi njegovega odstopa nove volitve še ni razpisal, to je pa res smešno. Ako bivši načelnik g. Anton Hudovernik misli celo društvo za nos voditi, naj je le vodi, „saj mene pa ne bo“. Pred nekoliko dnevi se je izrazil, da ni jednega pri celiem društvu, da bi mu zaupal društveno premoženje. Podpisane radi načelnikove visokosti naznanjam vsem ognjegascem, da izstopim iz tega društva. (2011)

Josip Jekler

bivši četovodja ognjegasnega društva na Bledu.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le takoli, kolikor določa zakon.

Stev. 53. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 713.

Nova opera!

V soboto, dne 29. februarja 1896.

Tretjekrat:

FAUST.

(Margareta.)

Velika opera v petih dejanjih. Spisala J. Barbier in S. M. Carré. Uglasbil Ch. Gounod. Poslovenil A. Funtek. Kapelnik g. Hilarij Benšek. Vprizoril režiser g. Josip Noll. Blagajna se odpre ob 7. urji. — Začetek točno ob 7.8. urji. Konec ob 11. urji zvečer.

Vstopnina glej na gledališkem listu.

Pri predstavi svira orkester slav. c. in kr. pešpolka št. 27. Pribodnja predstava bo v torek, dne 3. marca 1896.

Loterijske srečke 26. februarja.

V Brnu: 2, 25, 72, 84, 27.

Umrli so v Ljubljani:

26. februarja: Ana Matjan, posestnikova hči, 15 let, Florjanske ulice št. 29, jetika. — Marija pl. Boichetta, polkovnika vdova, 85 let, Stari trg št. 3, kap.

27. februarja: Janez Stergar, delavec, 52 let, Ilovca št. 34, pljučnica.

Meteorologično poročilo.

Febr.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
27.	9. zvečer	734.8	+ 0.2	brezvetr.	oblačno	
28.	7. zjutraj	736.1	- 1.3	sl. sever	megla	0.0
	2. popol.	735.8	+ 4.9	sl. jvzh.	skoro jas.	

Srednja včerajšnja temperatura -0.1°, za 1.2° pod normalom.

Dunajska borza

dné 28. februarja 1896.

Skupni državni dolg v notah	100 gld. 95 kr.
Skupni državni dolg v srebru	100 " 95 "
Austrijska zlata renta	122 " 10 "
Austrijska kronska renta 4%	101 " 30 "
Ogerska zlata renta 4%	121 " 90 "
Ogerska kronska renta 4%	98 " 80 "
Avtro-ogerske bančne delnice	991 " — "
Kreditne delnice	376 " 60 "
London vista	120 " 70 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59 " — "
20 mark	11 " 79 "
20 frankov	9 " 57 "
Italijanski bankovci	42 " 90 "
C. kr. cekini	5 " 65 "

Dne 27. februarja 1896.

4% državne srečke iz 1. 1854 po 250 gld.	151 gld. 50 kr.
Državne srečke iz 1. 1864 po 100 gld.	193 " 25 "
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128 " — "
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	— " — "
Kreditne srečke po 100 gld.	198 " — "
Ljubljanske srečke	22 " — "
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 " 75 "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	171 " — "
Traunway-društ. velj. 170 gld. a. v.	478 " — "
Papirnatи rubelj	1 " 28 "

Dne 27. februarja 1896.

4% državne srečke iz 1. 1854 po 250 gld.

Državne srečke iz 1. 1864 po 100 gld.

Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.

Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi

Kreditne srečke po 100 gld.

Ljubljanske srečke

Rudolfove srečke po 10 gld.

Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.

Traunway-društ. velj. 170 gld. a. v.

Papirnatи rubelj

Doering'ovo milo s sovo

čestita gospodična! Parfum tega mila je fin, kvaliteta njegova izborna, učinek na lepotu in nežnost kože obče znana. To izborna toaletno milo za dame lahko dobite povsed po 30 krajec komad. IV. (1839—1)

V Ljubljani prodajata na debelo: A. Krisper in V. Petričič. Generalno zastopstvo: A. Motsch & Co., Dunaj, I., Lugeck 3.

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze srčnega sočutja o priliki smrti našega preljubega nepozabnega sočnega, oziroma očeta, brata, zeta in svaka, gosp.

dr. Josipa Sajovic-a

za lepe vence in obilo spremljevanje pokojnika k zadnjemu počitku izreka vsem najvrstejšo zahvalo
(2008) žalujoča rodbina.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

vsejavnega od 1. oktobra 1895

Kastopno omogočati prihajalni in odhajalni čas omogočati so v avstrijskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 19. ur. 5 min. po moči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Osojovec, Franzenfeste, Ljubno, ces. Selštahl v Annes, Ischl, Gmunden, Salinograd, Steyr, Linz, Budejovice, Plesen, Marijine varve, Heb, Karlova varva, Frančeve varve, Prago, Lipko, Dunaj via Amstetten.

Ob 2. ur. 10 min. počasnejši mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.

Ob 7. ur. 10 min. počasnejši mešani vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Osojovec, Franzenfeste, Ljubno, Dunaj, ces. Selštahl v Salinograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 12. ur. 55 min. popoludne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 17. ur. 50 min. popoludne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Osojovec, Ljubno, Selštahl, Dunaj.

Ob 4. ur. popoludne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, ces. Selštahl v Salinograd, Leond-Gastein, Zell na Jeseni, Inomost, Stegnica, Guriha, Geneva, Praga, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Plesen, Marijine varve, Heb, Frančeve varve, Karlova varva, Prago, Lipko, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. ur. 50 min. sicer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.

Razen tega ob nedeljah in praznikih ob 5. ur. 26 min. popoludne osebni vlak v Ljubljano-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 6. ur. 55 min. počasnejši osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipko, Prago, Frančevi varovi, Karlovi varovi, Heb, Marijini varovi, Plesen, Budejovice, Šeinograd, Linz, Steyr, Gmunden, Ischl, Austria, Ljubna, Celovec, Beljak, Franzenfeste, Trbiš, ces. Selštahl, Inomost, Stegnica, Guriha, Geneva, Praga, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Plesen, Marijine varve, Heb, Frančeve varve, Karlova varva, Prago, Lipko, Dunaj via Amstetten.

Ob 9. ur. 39 min. popoludne mešani vlak s Dunaja via Amstetten, Lipko, Prago, Frančevi varovi, Karlovi varovi, Heb, Marijini varovi, Plesen, Budejovice, Šeinograd, Linz, Steyr, Geneva, Praga, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Plesen, Marijine varve, Heb, Frančeve varve, Karlova varva, Prago, Lipko, Dunaj via Amstetten.

Ob 12. ur. 45 min. popoludne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipko, Prago, Frančevi varovi, Karlovi varovi, Heb, Marijini varovi, Plesen, Budejovice, Šeinograd, Linz, Steyr, Geneva, Praga, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Plesen, Marijine varve, Heb, Frančeve varve, Karlova varva, Prago, Lipko, Dunaj via Amstetten.

Ob 9. ur. 4 min. sicer mešani vlak s Dunaja preko Amstettena in Ljubnega, Beljak, Celovec, Pontabla, Trbiš.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. ur. 39 min. počasnejši v Kamnik.

Ob 9. " 55 : popoludne :

Ob 6. " 5 : sicer :

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. ur. 39 min. počasnejši v Kamnik.

Ob 11. " 15 : popoludne :

Ob 6. " 30 : sicer :

(1705-49)

Dr. Friderika Lengiel-a

Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, ka-

teri teče iz breze, ako se navrta njenko deblo, je od pamтивke znaten kot najzvrstnejše lepotilo; tako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudevit učinek.

Ako se namaže zvečer ž

njem obraz ali drugi deli polti,

točijo se že drugi dan ne-

zmatne luskine od polti, ki postane vsled

tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgleda na obrazno nastale gube in ko-

zave pike ter mu daje mladostno barvo; polti pode-

ljuje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj načo-

pege, žoltavost, ogerce, nosno rudečico, zajedce in

druge nesnažnosti na polti. — Cena vrhu z navodom

vred gld. 1.50.

Dr. Friderika Lengiel-a

BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejnejše milo, za ko